

Carsten Høi stormester

– kunne være udnævnt allerede i 1993

AF THORBJØRN ROSENBLUND

Efter FIDE-kongressen 9. september 2001 kunne den norske FIDE-delegat Morten Sand meddele de nordiske forbund, at Carsten Høi var udnævnt til stormester. Før titlen bliver officiel, skal FIDE dog først checke i sine arkiver, om Carsten Høi opfylder den sidste betingelse: at have haft mindst 2500 i rating. Men da han på julilisten 1989 er noteret for 2510, er det en ren formalitet.

Carsten Høi er dermed Danmarks 8. stormester efter Bent Larsen (udnævnt 1956), Curt Hansen (udnævnt 1985), Lars Bo Hansen (udnævnt 1990), Peter Heine Nielsen (udnævnt 1994), Lars Schandorff (udnævnt 1996), Henrik Danielsen (udnævnt 1997) og Sune Berg Hansen (udnævnt 1998).

Men ifølge resultater og daværende FIDE-regler burde han være udnævnt som den fjerde i rækken helt tilbage i 1993!

Indtil for nylig mente både Dansk Skak Union og Carsten Høi selv, at han i sin karriere havde opnået tre gyldige GM-normer: Gausdal Open 1989 (open), Gausdal Arnold Cup 1989 (open),

samt Politiken Cup 1997 (open). Men da det var et FIDE-krav, at mindst tre GM-normer skulle opnås inden for seks år, var de to første forældet, da den fjerde kom i hus 1997.

Imidlertid har FIDE nu besluttet at ophæve seks-års kravet med tilbagevirkende kraft, og Carsten Høis GM-normer blev derfor atter taget frem på skrivebordet. Men netop som man stod i begreb med at skrive ansøgningen til FIDE, blev man opmærksom på, at alle normerne var opnået i opens, og at FIDE kræver mindst én norm i andre turneringsformer. Dermed ville resultaterne endnu en gang vise sig utilstrækkelige til at matche FIDE's betingelser.

Det var forbistret tæt på. Så i stedet for at resignere gik man i gang med at forske i Carsten Høis øvrige top-resultater, og nu viste det sig pludselig, at det OL-resultat, som i 1988 tilsyneladende havde manglet et halvt point i en GM-norm på 10 partier (Skakbladet nr. 1, 1989), faktisk var en norm på 9 partier, når man beregnede turneringen med det computerprogram, FIDE gjorde officielt i 1993, i stedet for at bruge den gamle ratingtabels umatematiske halvpointsspring og brede ratingintervaller.

Konklusionen er, at Carsten Høi resultatmæssigt har været stormester siden 1993. På baggrund af GM-normen i 1988 samt de to normer i 1989. Den fjerde norm i 1997 er uden betydning, seksårsreglen og dens ophævelse derfor også.

Nåske ville en nærlæsning af hans bedste turengrer bringe endnu flere GM-normer for den dag, f.eks. Bad Wörishofen Open 1991, men nu titlen endelig i hus, og resten historie.

Selv om de tre titel-udløsende resultater ligger nogle tilbage i tiden, viser hans aktuelle resultater, f.eks. i Politiken Cup 2001 (Skakbladet nr. 9, 2001), at 'GM' er den rigtige titel til skakspilleren Høi. De mange udenlandske stormestre, den danske IM i tidens løb har besejret, vil sikkert også bedre kunne få tingene til at passe, når der står 'GM Carsten Høi' på navneskiltet overfor.

Ved OL 1988 spillede Carsten Høi et parti, som gik verdenspressen rundt. Det var den dag, Danmark besejrede USA 3-1:

♔ Carsten Høi, Danmark

♚ Boris Gulko, USA

Dronningbondespil A47

Partiet blev udførligt kommenteret af Carsten Høi i Skakbladet, januar 1989, og de følgende noter er saket herfra.

1. d4, e6 2. Sf3, c5 3. e3, Sf6 4. Ld3, b6 5. 0-0, Lb7 6. Sbd2, cxd4 7. exd4, Le7 8. Te1, 0-0 9. c3, d6 10. De2, Te8 11. Sf1, Sbd7 12. Sg3, Lf8 13. Lg5, h6 14. Ld2.

Nu påstår hvid, at h6 kan blive en svækkelse

af den sorte kongestilling. Sort kunne opnå udligning med 14. -, e5, men foretrækker at bevare pindsvineopstillingen med bønderne på tredje række.

14. -, Dc7 15. Lc2.

Tager brodden af et evt. e6-e5, men gør også klar til angrebsformationen Lc2, Ld3 etc.- Denne brutale 'kanon' fik jeg pudsig nok i tre hvide partier i træk, og på det danske hold gav vi den navnet 'Tykke Bertha'!

15. -, Ld5 16. b3, Db7.

Gulko spiller gode positionelle træk og spekulerer i at ødelægge hvids bondestilling på kongefløjen. Det er herfra, partiet bliver seværdigt. Fasten seatbelts, and no smoking.

17. Sh4!

Hovedideen er at lokke sort frem på kongefløjen.

17. -, b5 18. Dd3, g5.

Ellers spiller hvid Sh5 samt Teg3 med stærkt angreb.

19. Sf3, Lxf3?

Jeg mener, at den sorte stilling er acceptabel efter 19. -, Lg7, hvor der selvfølgelig er det uklare 20. h4!?

20. gxf3.

Med stærk angrebsstilling

20. -, Lg7 21. h4! gxh4 22. Se4, Dc6 23. Kh1.

Som Enevoldsen sagde: 'Gør klar til det tunge skyts.

23. -, Sh5.

Nu truer sort faktisk med officersgevinst efter f5, idet springeren mangler felter. Det er klart, at et træk som 24. c4?! ikke rigtig passer ind i hvids angrebsoplæg. Der må ofres...

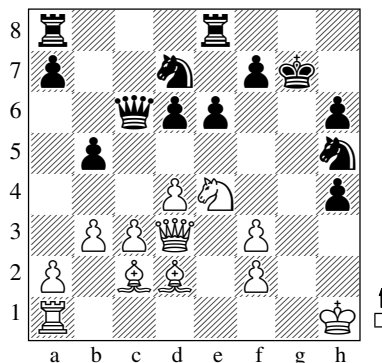
24. Tg1! Kf8(?)

Selv om det ser livsfarligt ud, burde sort have spillet 24. -, f5 25. Lxh6, fxe4 26. De3! Te7!

25. Txe7!

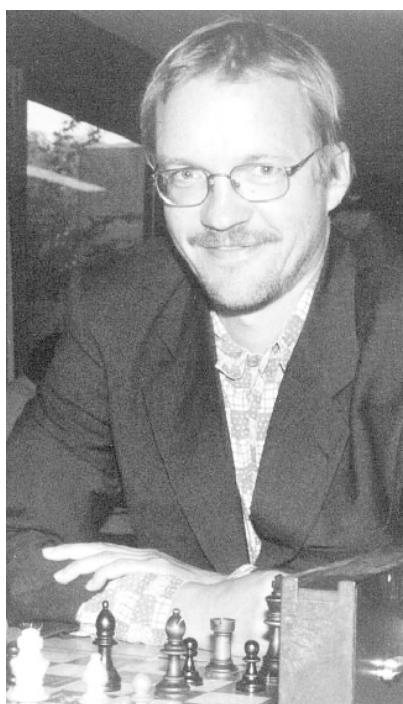
Tematisk. 25. -, Sxg7 26. Lxh6 taber glat.

25. -, Kxe7.

26. Lxh6+!

Ganske uklart er 26. Tg1+ Kf8 27. Lxh6+ Ke7.

GM Carsten Høi

- Født 1957
- Junior-DM 1971
- Senior-DM 1878, 1986 og 1992
- OL 1978, 1980, 1988, 1992 og 1996
- International mester 1979
- Stormester (1993) 2001

26. -, Kxh6 27. Tg1!

Ja, ideen var at afskære den sorte konges flugtmuligheder. Der var igen masser af muligheder i f.eks. 27. De3† Kg7 28. Dg5†, men teksttrækket er langt mere giftigt.

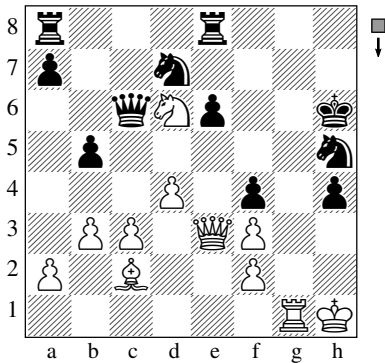
27. -, f5.

Eller 27. -, Sf4 28. Sg5!! f5 29. De3, e5, 30. Sf7† Kh7 31. Lxf5† og vinder.

28. De3†, f4.

28. -, Kh7? 29. Dg5 er helt slut.

29. Sxd6!!

29. -, Dxd6.

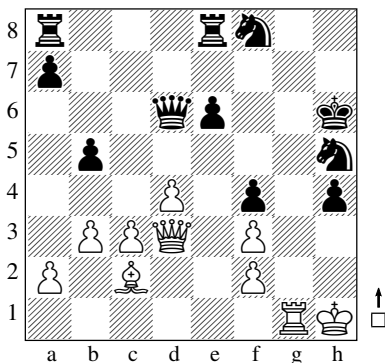
For 29. -, fxe3 30. Sf7 er jo mat, og 29. -, Sg3† 30. Txg3, fxe3 31. Sf7†, Kh5 32. Tg5† er også mat. 29. -, Tf8 30. Dd3, Sg3† 31. Txg3.

30. Dd3.

Så er 'Bertha' monteret igen, og nu er der frygteligt gennemtræk ind til den sorte konge. Hvid truer mat to steder.

30. -, Sf8(?)

30. -, Sg3†(!) 31. Txg3, Sf8 32. Tg6†, Kh5 33. Tf6, De7 34. Tx8, Dg7 35. Tx4, Tf8 36. Tg4, Df7 37. Dxb5† var dog også håbløst.

31. Dh7†!!

Nu er der mat. Den langsomme biløsning var 31. Tg6† etc. med damegevinst.

31. -, Sxh7 32. Tg6 mat. 1-0.

Rusland slog Kina

En landskampsturnering mellem Rusland og Kina i grupper for mænd, kvinder og juniorer er vundet af Rusland sammenlagt 4½ - 30½. Hos herrerne spillede to hold a seks spillere indbyrdes alle-mod-alle, i alt 36 partier, og her var russerne klart bedst med 2½-14½. Hos kvinderne spillede to 3-mands hold dobbelt-rundt, i alt 18 partier, som sluttede 9-9. En tilsvarende turnering for juniorerne gav russisk sejr på 11-9. Det russiske herrehold bestod af Motylev, Khalifman, Grischuk, Dreev og Svidler.

Vesterhavsturneringen

... fortsat fra forsiden

Spillestedet var godt, et dejligt stort lokale til GM-gruppen med gode tilskuerforhold. Der var kommentering ved Jens Kristiansen til de sidste tre runder, og dette var velbesøgt. Væsentligt var det for mig i sommervarmen, at lokalet var godt afkølet. At spille skak i hedebølger er nærmest umuligt.

Mediedækningen var god, bl.a. med et ganske morsomt indslag på TV-syd med gode billeder af tilsyneladende koncentrerede stormestre i aktion (findes stadig på TV-syds side, link fra Vesterhavsturneringens side, start på www.skak.dk)

Blød start

Selve turneringen fik en relativt blød start med få afgjorte partier. Jeg sørgede for at isolere mig i bunden ved at give Rustemov en fødselsdagsgave. I en bedre stilling satte jeg en bonde i slag, endnu én trækket efter, hvorefter det nærmest var en lettelse, at jeg også gik mat og kunne gå hjem og filosofere over, om det var skidt at ligge alene sidst, eller glædeligt at kun en enkelt havde mere end et halvt points forspring.

Sutovsky var presset af Curt, og Europamesteren testede, om hans nye status kunne give en remis i en tvivlsom stilling. Curt afslog, men kom i problemer. Siden fandt han trods tidnød et smart tårnoffer, der førte til evig skak.

Schandorff var for eneste gang i turneringen i alvorlig tabsfare mod Van Den Doel, men denne kiksede lige efter tidnøden, og Lars fik sin remis.

I 2. runde blev mit opgør mod Lars en relativt uddramatisk remis, hvilket har været trenden i danske stormestergøder på det seneste. Noget god danskerdag blev det ikke, Curt overspillede McShane, blot for at blive snydt i tidnøden og tabe. Rustemov var tæt på at slå Sutovsky, men denne forsvarede sig igen godt, og var ved at vinde til sidst.

Vendepunkt

3. runde blev for mig et personligt vendepunkt, efter den elendige afslutning i Makedonien, og den dårlige start her. Jeg vandt forholdsvist sikkert over Speelman, og fik en del af den tabte selvtilid igen.

Det er første gang jeg vinder over en spiller, der er nået så langt i VM-sammenhæng, og selv om han er i karrierens efterår, er han stadig en meget stærk spiller. Sutovsky viste tænder og slog nemt McShane med de sorte brikker, og bragte sig i spidsen af turneringen trods sin ellers usikre start.

I 4. runde fik jeg en spændende hjemmeberedelse ind mod Nataf. Ikke at den direkte vandt partiet, men han reagerede dårligt på den, og jeg fik fordel med de sorte brikker allerede efter 11 træk. Han komplicerede det ganske godt bagefter, men selv om han til sidst havde to

dronninger, var mine officerer mere effektive i angrebet på hans konge. De andre partier sluttede remis, og jeg kom dermed op og delte føringen. I 5. runde spillede jeg og Curt en hurtig remis. Jeg troede vi fulgte Topalov - Karpov, men det viste sig, at Curt bare havde et ekstra tempo i forhold til dette, og det ebbede hurtigt ud. McShane slog Van den Doel og delte dermed føringen med Rustemov, Sutovsky og mig.

Mere fart på

Efter fem runder var der stadig ikke meget afgjort, og remisprocenten var høj. De eneste afgjorte partier var med enten McShane eller mig involveret. Men i runde 6-8 tog turneringen pludselig fart. Jeg vandt topopgøret mod McShane, men Sutovsky fulgte trop ved at udspille Speelman taktisk, hvorimod Rustemov tabte en lovende stilling til Curt. Curt fik en dårlig åbning, men forsvarede sig godt, og tog materiale, da det blev tilbuddet. Rustemov bukkede til sidst i en dårlig stilling. Curt kom dermed tilbage på 50% og lignede stadig en reel trussel for de førende.

7. runde så igen fire afgjorte partier. Jeg ofrede en bonde i åbningen mod Rozentalis, men helt korrekt var det ikke. Jeg fik en slags positionel blokade som kompensation, men han havde en vis fordel. På et tidspunkt prøvede han at ofre tilbage for at få aktiveret sine officerer, men jeg fik angrebschancer i tidnøden og havde nem gevinst efter træk 40. Sutovsky var også længe på hælene mod Van Den Doel, men vendte med godt forsvar partiet og i en vanskelig stilling overså hollænderen mat i 1! McShane slog Rustemov med sort og kom tilbage som den fremmeste forfølger, og Speelman viste sin slutspilsklasse ved at bryde igennem Natafs forsøg på at bygge et fort i et tårn mod løber slutspil.

Nødvendig sejr

I 8. runde kom jeg skidt fra start mod Van Den Doel, men denne overspillede hurtigt, hvorefter det gik relativt nemt. En sejr var også nødvendig for at følge med Sutovsky, da europamesteren pulveriserede Nataf og vandt et godt angrebsparti.

Danske turneringssejre

Også siden Bent Larsens storhedstid som verdens mest vindende turneringsspiller har danske topspillere hentet førstepladser såvel i internationale opens som i lukkede alle-mod-alle turneringer. Men førstepladser i turneringer af kategori 12 og op er dog langt fra daglig kost:

1985 Nimzowitsch Memorial (kat. 13):

1-3. Bent Larsen

1991 Groningen (kat. 13):

1-2. Curt Hansen

1992 Super Chess Tåstrup (kat. 13):

1. Curt Hansen

1994 Malmö Sverige (kat. 12):

1-2. Curt Hansen

2001 Vesterhavsturneringen (kat. 14):

1-2. Peter Heine Nielsen